

PDF Eraser – Free Version

Het verhaal van

Dini te Hennepe- Bosveld

De ondeugendste

PDF Eraser – Free Version

Opgetekend door: Marjon Weijzen

PDF Eraser – Free Version

PDF Eraser – Free Version

PDF Eraser – Free Version

augustus 2014

tekst & vormgeving: Marjon Weijzen Journalistieke Producties

Rheden, [www. marjonweijzen.nl](http://www.marjonweijzen.nl)

foto's: Dini te Hennepe – Bosveld

print & binden: Probook, Zwolle

PDF Eraser – Free Version

PDF Eraser – Free Version

PDF Eraser – Free Version

‘We hebben het saampjes wel gered, meid.’

PDF Eraser – Free Version

PDF Eraser – Free Version

PDF Eraser – Free Version

PDF Eraser – Free Version

Proloog

Een druilerige dag in augustus. Op tafel brandt een kaarsje. Ik leg mijn spraakrecordertje ernaast. Op de bank ligt een breiwerk. Dikke pennen, crèmekleurige wol. Het wordt een warm vest.

Ik kom hier om Dini te interviewen over haar leven. Ze heeft 'haar verhaal' van de kinderen cadeau gekregen voor haar verjaardag. Bertus is met grote stappen naar de pijnhuis gebouwd om te werken aan

PDF Eraser – Free Version

een van zijn stenen. ‘Dan laat ik jullie nu maar,’ zei hij. De marmeren beelden die in de vensterbank staan en twee van de houten beelden in de tuin heeft Bertus gemaakt. De hele familie is creatief. Dochter José en Dini zelf schilderen en tekenen, en de houten poot van de salontafel, die ‘zwijgen’ voorstelt, is gemaakt door oudste zoon Peter. ‘Voor ‘horen’ en ‘zien’ heeft hij voorlopig nog geen tijd,’ lacht Dini. Bertus en zij hebben die tijd nu wel. En ze genieten er enorm van. Ze willen zich blijven ontwikkelen. Dini gaat bijvoorbeeld naar lezingen van Koos Janson (‘course in miracles’) en verheugt zich op de cursus portretfotografie, waarvoor ze zich heeft aangemeld. ‘Dat heb ik altijd al willen doen.’

Dini zet een grote kleurige mok koffie voor me neer en een schaal met bastognekoeken. ‘Is het gelukt om tien foto’s uit te zoeken?’, informeer ik. Dat is het, maar ze staan op de computer. We verhuizen daarom naar het bureau, en scharen ons voor het beeldscherm. Een voor een sop ik de koeken in mijn koffie, terwijl Dini vertelt.

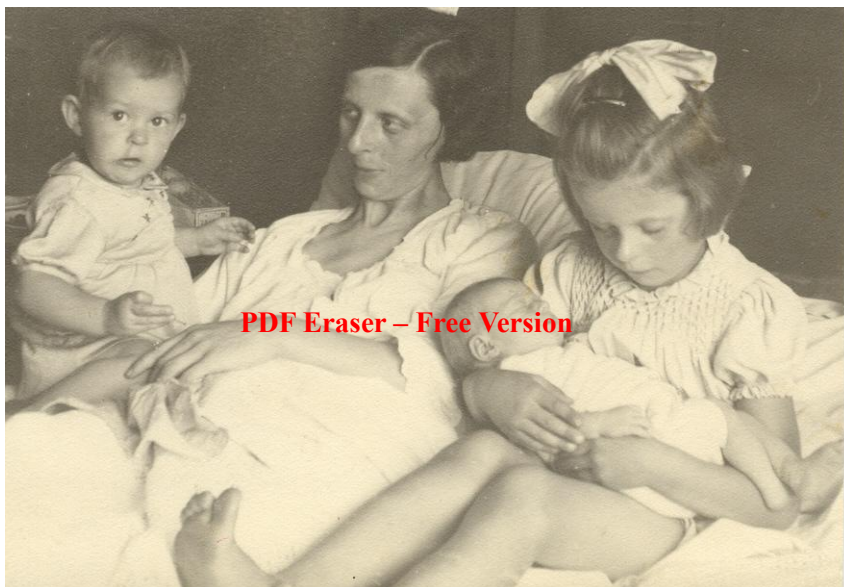
PDF Eraser – Free Version

PDF Eraser – Free Version

Op de computer staan veel meer dan tien foto's. Als *screensaver* komen ze voorbij: het ene familieportret na het andere: de kinderen, de kleinkinderen, de hele familie in een boot, poserend in de tuin, Peter in de bergen met een ijsmuts op, een close-up van Gerard en Job, een schaterende omhelzing van Dini en José. Het openingsschermbild is een recent gezinsportret van Dini, Bertus en de drie kinderen. 'Wat lijkt uw dochter op u,' valt mij op, 'en wat lijkt Peter, op zijn vader. En Gerard is een mix.'

Maar we beginnen bij het begin.

Oorlogskindje

‘Wat een bijzondere foto, zeg ik. Wie had er in die tijd nou een foto van het kraambed? Ik herinner me de eerste kiekjes van mijn moeder: een baby op een wollen vachtje.

‘Mijn vader fotografeerde graag,’ verklaart Dini glimlachend het, voor die tijd, uitzonderlijke intieme huiselijke tafereeltje. ‘Hij fotografeerde ook veel voor anderen.’ Dat deed hij naast zijn

PDF Eraser – Free Version

eigenlijke werk: het schildersbedrijf en de drogisterij. ‘Het is inderdaad een bijzondere foto. Helemaal als je bedenkt dat hij genomen is in 1942. Ik ben een oorlogskindje.’

Het was een beklemmende tijd. Moeder – Dina – Bosveld was bang dat haar man Johan zou worden opgepakt om dwangarbeid te verrichten. Het verhaal gaat dat de verpleegkundige met een handdoek over haar arm de deur opendeed toen de Duitsers aanbelden, en vertelde dat ze niet naar binnen konden omdat er net een baby geboren werd. Haar man Johan lag ondertussen onder het bed.

Later zou Dini last krijgen van onverklaarbare angsten. Ze begrijpt nu dat die veroorzaakt werden door de angsten die haar moeder doorstond in haar zwangerschap, en vlak na haar geboorte.

PDF Eraser – Free Version

Daan

Moeder Bosveld was een gevoelige vrouw. Ze was onderwijzeres. Na de kweekschool was ze in Oud-Beijerland gaan werken. Ze zat daar op kamers. Dat was wat in die tijd! Ver weg van alle familie in

PDF Eraser – Free Version

Rheden. Ze keerde terug om te trouwen. Zo ging dat. Zo moest dat.

Ze werd zakenvrouw tegen wil en dank. Haar man nam het schildersbedrijf – Bosveld uw thuis schilder - over van zijn vader, Dini's opa, die het bedrijf begonnen was in 1918. Zijzelf runde de drogisterij.

PDF Eraser – Free Version

Vader Johan was een persoonlijkheid. Hij zat in allerlei besturen, en nam het initiatief tot het opzetten van een christelijke school: de Holtbanck. Dina viel er dikwijls in, toen de kinderen wat groter waren. Daar lag haar hart. Maar ze kon haar ambities niet waarmaken, zoals ze dat graag gewild had. Ze had een zwakke gezondheid en ze had een groot verlies te verduren gekregen, lang voor de geboorte van Dini: het overlijden van haar oudste kind, Daantje. Daan was toen, in 1939, zes jaar.

PDF Eraser – Free Version

Rozenheuvel

Dini werkt nu acht jaar als creatief therapeute in het hospice. Dat ze daar ook 'mandala's ging tekenen' ging niet zonder slag of stoot. Het hospice is van het Leger des Heils. Daar was men nogal wars van 'zweverigheid'. Dini is een doordouwer. Maar in deze fase in haar leven wist ze haar doel te bereiken door 'heel zachtjes te duwen'. Met veel geduld en zachtheid lukte het haar om de leiding van het hospice van het nut van

PDF Eraser – Free Version

de tekentherapie te overtuigen. ‘Nu is het zelfs een structurele baan geworden,’ vertelt Dini trots. En met enige spijt voegt ze eraan toe: ‘Die ga ik op mijn 72ste niet meer vervullen.’ Maar ze blijft actief in het hospice, want er zijn nog genoeg ‘projectjes te doen’.

Op Rozenheuvel deed Dini prachtige ervaringen op. ‘Het is zo mooi om mensen in hun laatste fase te mogen begeleiden. Ze zijn zo puur. Ik maak zulke mooie dingen mee.’ Bijvoorbeeld met Henry. Een man van negentig, met een hersentumor. Ze schilderde vaak met hem. ‘Hij had veel problemen met zijn dochters. Maar het was zo’n wijs mens. Al tekenend werd hij steeds stiller. Hij was steeds tegenstellingen met elkaar aan het verbinden, via een lemniscaat. Hij verbond bijvoorbeeld verdriet met blijdschap en op een gegeven moment verbond hij.’ Dini loopt naar de zijkamer en haalt een groot album te voorschijn, dat volgeschreven is met haar krachtige juffenhandschrift. Ze zoekt de foto op.. ‘Op een dag maakte hij deze tekening. Hij verbond: mens met god.’ Ze kijkt op en zegt peinzend, terwijl ze de foto naar me toeschuift: ‘Hij verbond zichzelf met god.’

PDF Eraser – Free Version

PDF Eraser – Free Version

Epilog

PDF Eraser – Free Version

PDF Eraser – Free Version

PDF Eraser – Free Version

'Ik ben de mens geworden die ik ben.'

PDF Eraser – Free Version